

Der kunde da være al god Grund til, selv om man ikke i Øjeblikket vil gennemføre dette Lovforslag, saaledes som det er stillet af os Socialdemokrater, overfor Statsarbejderne at gennemføre en 8 Timers Arbejdsdag. Det vilde være rigtigt og naturligt, at Staten gik i Spidsen for en saadan stor Samfundssag. Det er saa ofte her udtalt, at man vanskeligt kunde gennemføre denne Lov uden at kollidere med den private Industri. Men ved at gennemføre denne Lov for Statsarbejderne, vil man aldrig komme til at kollidere med den private Industri, fordi det Arbejde, der udføres paa Statens Værfter, ikke har noget som helst med den private Industri at gøre. Jeg er af den Mening, at man ikke alene kan lovgive paa dette Omraade, men at det er Lovgivningsmagtens uafviselige Pligt netop at give Lov, der sikre de mange Tusinder af Arbejdere og Familie-fædre mod Overanstrengelse og deraf følgende Forkortelse af deres Livs Løbebane. Overfor Statsarbejderne har Lovgivningsmagten til enhver Tid Ret til at gennemføre dette. Jeg ser derfor ingen som helst Grund til, at man ikke fra den høje Regerings og Rigsdagens Side skulde kunne gennemføre Lov om en begrænset Arbejdstid saavel for Handel som Industri, Søfart og en stor Del af det Arbejde, der udføres paa Landet. Jeg kan heller ikke se nogen Forskel paa saadanne Lov og Loven af 19. Juni 1908, hvorved man begrænsede Arbejdstiden i Butikker og Lagere ved at fastsætte en bestemt Lukketid, for hvad er vel denne Lov andet end en Begrænsning af Arbejdstiden for de Folk, der have Arbejde i Butikker og Lagere? Derfor maa den tidligere Modstand nu være brudt, thi med denne Lov har man brudt det Princip, at man var bange for at skride ind og derved kollidere med den private Industri. Derfor mener jeg, at man godt nu kan lovfæste Arbejdstiden for Arbejdere i Haandværk og Industri og paa alle andre Omraader.

Jeg skal nu kun nævne Forholdene i nogle enkelte Lande, som det maaske kunde have nogen Interesse for dette høje Tings Medlemmer at lære nærmere at kende, idet jeg, da jeg vidste, at jeg skulde være Ordfører for dette Forslag, har ladet mig tilsende Meddelelser om disse Forhold. I Italien er der saaledes gennemført en Lov af 20. Juni 1907 angaaende Arbejdstid for Landarbejdere, hvorved den tidligere ubegrænsede Arbejdstid er bleven begrænset. Loven tager særligt Sigte paa de Landarbejdere, der ere beskæftigede ved Risdyrk-

ning. I Henhold til Artikel 12 i denne Lov maa Arbejdet ikke paabegyndes før Solopgang og i intet Tilfælde være over 9 Timer for de Arbejdere, der ikke bo paa Gaarden. Arbejderfagorganisationerne have der som overalt i Verden, hvor de have Indflydelse, gjort alt for at forkorte Arbejdstiden, og man har endogsaa de Steder, hvor Organisationerne ere stærkest, f. Eks. i Parma og Bologna, faaet gennemført en Forkortelse af Arbejdstiden. Ikke desmindre har Regeringen set sig nødsaget til at gennemføre denne Lov, fordi Spørgsmaalet om Arbejdstiden der lige saavel som her og alle andre Steder har ført til lange Kampe. Arbejdstiden er i Italien gennemført saaledes, at der er 6 Timers Arbejdsdag i Maanederne Januar og December, 7 Timers Arbejdsdag i Februar og November, 8 Timers i Marts og Oktober, 9 Timers i April og September og 10 Timers i Maj, Juni, Juli og August, og kun i visse Tilfælde har man der Lov til at benytte Arbejderne til Overarbejde og da højst 2 Timer ud over den normale Arbejdstid. Disse Forhold gælde altsaa i Italien. Til Trods for den Indvending, der ogsaa er kommen frem her i dette Ting, at man ikke kunde lovgive om disse Forhold, navnlig ikke vedrørende Landarbejderne, viser det sig altsaa, at man godt har kunnet gennemføre en saadan Lov for Italiens Vedkommende.

I Svejts staar Revisionen af Fabrikloven endnu paa Dagsordenen, men der er megen Sandsynlighed for, at Lovforslaget i Aar ophøjes til Lov. Man tager denne Sag til Behandling i Rigsdagssamlingen dernede, og det vil sikkert føre til, at man vedtager en Lov, der begrænser Arbejdstiden til 10 Timer. Men ogsaa her er det gaaet saaledes, at før Regeringen og Lovgivningsmagten ere traadte til, har man ført lange Kampe, hvorved Titimers Arbejdsdagen næsten er fuldstændig gennemført; der mangler blot Lovgivningens Stempel, for at Forholdene kunne blive ensartede over hele Svejts. Det skulde ikke være nødvendigt først at føre disse lange Kampe, som medføre store økonomiske Tab for Landet som for de enkelte Individier.

I Danmark have Organisationerne i 1907 gennemført en Forkortelse af Arbejdstiden. Men dette har kun været for en lille Brøkdal af samtlige Arbejdere, og denne forkortede Arbejdstid har medført endeløse Kampe og kostet kolossale Summer saavel for Arbejdsgiverne som for Arbejderne. Den sidste Statistik, jeg har fra de samvirkende Fagforbund, er fra 1907;